

Sygn. akt II K 476/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca – SSR Anna Zajączkowska

Protokolant – Anna Kopec

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 lutego 2018 roku

sprawy S. G.

ur. (...)

w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 06 kwietnia 2017 roku w miejscowości N., woj. (...), pow. (...), na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (I-1,28 mg/l, II 1,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu)

to jest o czyn z art. 178a § 1 kk

o r z e k a

I. uznaje oskarżonego **S. G.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 kk oskarżonego skazuje i wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk i art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5000 (pięć tysięcy) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 6 kwietnia 2017 roku;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w okresie od 6 kwietnia 2017 r. godz. 20.45 do dnia 7 kwietnia 2017 r. , godz. 12.15;

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów postępowania przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 476/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 6 kwietnia 2017 roku około godziny 20:30 oskarżony S. G. kierował pojazdem mechanicznym samochodem F. (...) nr rej. (...) w N. na ul. (...), jadąc w kierunku ul. (...). Był w stanie nietrzeźwości. Oskarżony dojeżdżając do skrzyżowania z ul. (...), nie zastosował się do znaku A-7 i wymusił pierwszeństwo przejazdu kierującemu pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...) Z. M., jadącemu ul. (...) w kierunku ul. (...), w wyniku czego doszło do zderzenia obu pojazdów. Na miejsce została wezwana Policja, Straż Pożarna, pogotowie.

Funkcjonariusze Policji po przybyciu na miejsce zdarzenia, z uwagi na to, że od oskarżonego czuć było alkohol, występujące trudności z porozumiewaniem się, przewieźli go do KPP N. w celu poddania go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Pierwsze badanie wskazało wynik: 1,28 mg/l, II badanie 1,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżonego zatrzymano i przewieziono do KPP N., gdzie po badaniu lekarskim, osadzono go w (...) N..

Z. M. został przewieziony karetką pogotowia do (...) Centrum Medycznego w N.. W wyniku kolizji Z. M. doznał urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego. Obrażenia doznane przez Z. M. skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała na okres krótszy niż 7 dni.

S. G. na 33 lata, jest kawalerem, utrzymuje się z renty chorobowej w wysokości 1.106 złotych, w przeszłości nie był karany za przestępstwa, był karany za wykroczenia w ruchu drogowym. Biegli psychiatrzy rozpoznali u niego osobowość nieprawidłową, uzależnienie od substancji psychoaktywnych i alkoholu. Stan psychiczny oskarżonego nie ograniczał ani nie zniósł jego zdolności rozpoznania znaczenia czynu ani zdolności pokierowania swoim postępowaniem.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: wyjaśnienia oskarżonego (k.22-23, 165), zeznania świadka Z. M. (k. 31,32 166-167), notatkę urzędową (k. 1,10, 92-93), szkic (k. 2), protokół oględzin miejsca wypadku drogowego (k. 3-4), protokół oględzin pojazdu (k. 5-6, 7-8), protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k. 11, 12), świadectwo wzorcowania (k. 13), kartę karną (k. 26, 163), dokumentację medyczną (k. 48, 51, 67, 72-73, 39-40, 41, 57, 59, 85), opinię biegłego lekarza sądowego z zakresu chirurgii naczyniowej (k. 82-83), opinię sądowo-psychiatryczną (k. 97-102).

Oskarżony przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż niewiele pamięta z tego dnia z uwagi na wypity alkohol i stres. Wskazał, że jest osobą uzależnioną od alkoholu, lecz się psychiatrycznie.

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny materiału dowodowego:

Wyjaśnienia oskarżonego w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i podał, że szczegółów zdarzenia nie pamięta, albowiem w tym czasie był w znacznym stanie nietrzeźwości są wiarygodne. Z przeprowadzonych dowodów wynika, że oskarżony w momencie zdarzenia znajdował się w znacznym stanie upojenia alkoholowego. Zdaniem Sądu, ze względu na bardzo dużą ilość spożytego alkoholu tego dnia, możliwość postrzegania i zapamiętywania zdarzeń przez oskarżonego była ograniczona i tym zdaniem Sądu należy tłumaczyć jego bardzo ogólne wyjaśnienia odnośnie przebiegu zdarzenia z dnia 6 kwietnia 2017 roku

Sąd obdarzył wiarygodnością zeznania świadka Z. M.. Jego zeznania są konsekwentne, spójne, logiczne.

W ocenie Sądu opinia biegłych psychiatrów jest pełna, jasna i rzeczowa, wydana została przez osoby, dysponujące niezbędną wiedzą specjalną, a Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania jej wiarygodności.

Sąd obdarzył wiarą dowód w postaci protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym. Dokument ten został sporządzony w przewidzianej przepisami formie przez uprawnioną osobę a jego wiarygodność nie była kwestionowana przez oskarżonego. Podkreślić należy, że oskarżony w czasie badania jak i bezpośrednio potem nie zgłaszał zastrzeżeń i nie żądał ponownych badań. Wobec powyższego z uwzględnieniem wyjaśnień oskarżonego

przyznającego się do spożywania alkoholu nie może być żadnych wątpliwości co do prawidłowości przeprowadzenia badania.

Sąd jako w pełni wiarygodne uwzględnił pozostałe ujawnione na rozprawie dowody, stwierdzając, iż zostały one sporządzone z zachowaniem przewidzianych prawem wymogów przez osoby do tego upoważnione, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony.

Sąd zważył, co następuje

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, stwierdzić należy, iż wszystkie przeprowadzone w toku postępowania dowody łączą się w logiczną całość i stanowią wystarczającą podstawę do uznania, iż okoliczności popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu i jego wina nie budzą wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał przedmiotowe jak i podmiotowe znamiona przypisanego mu czynu.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. W myśl tego przepisu ten kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym po drodze publicznej, a przeprowadzone badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wykazało, że był on wówczas w stanie nietrzeźwości. Oskarżony nie kwestionował wyniku badania w toku dalszego postępowania. Oskarżony przyznał się do tego, że spożywał alkohol.

Oskarżony tłumaczył swoje zachowanie tym, że jest osobą uzależnioną od alkoholu, lecz się psychiatrycznie. Biegli psychiatrzy po przeprowadzeniu badania i analizie akt sprawy nie stwierdzili u oskarżonego objawów choroby psychicznej ani objawów upośledzenia umysłowego. Biegli psychiatrzy rozpoznali u niego osobowość nieprawidłową, uzależnienie od substancji psychoaktywnych i alkoholu. W ocenie biegłych stan psychiczny oskarżonego nie ograniczał ani nie zniósł jego zdolności rozpoznania znaczenia czynu ani zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony jest osobą pełnoletnią, dobrowolnie wprawił się w stan upojenia alkoholowego, znając wcześniej skutki spożywania alkoholu. Stan nietrzeźwości nie wyłącza odpowiedzialności karnej. Oskarżony, popełniając zarzucane mu przestępstwo miał świadomość, że prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości jest sprzeczne z prawem. Tym samym spełniona jest przesłanka winy umyślnej, konieczna dla przypisania oskarżonemu przestępstwa z art. 178a § 1 kk.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności, o jakich mowa w art. 53 k.k. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyrażony żal, dotychczasową niekaralność. Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego (stężenie alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu przekraczało ponad pięciokrotnie dopuszczalne przepisami kodeksu karnego normy), znaczny stopień społecznej szkodliwości, wyrażający się m.in. w znacznym stopniu winy, tym, że oskarżony swoim zachowaniem spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, że nie dostosował się do znaku drogowego pionowego A-7 „ustąp pierwszeństwa” i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu samochodem marki S. (...), nr rej. (...), który jechał ul. (...), w wyniku czego doszło do zderzenia obu pojazdów. Z. M. odniósł zaś obrażenia w postaci urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego.

W ocenie Sądu analiza okoliczności popełnionego przez oskarżonego czynu, jego dotychczasowego trybu życia, prowadzi do wniosku, że kary wolnościowe nie są w stanie powstrzymać oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa, a tym samym nie spełnią celów zapobiegawczych, ani wychowawczych. Wprawdzie jest osobą niekaraną za przestępstwa, ale od wielu lat nadużywa alkoholu, środków odurzających, był wielokrotnie leczony z tego powodu. Po pobytach w szpitalach psychiatrycznych nadal nadużywał alkoholu, zażywał środki odurzające. Oskarżony zatem przez szereg lat nie wyciągnął wniosków ze swoich negatywnych doświadczeń życiowych.

Orzeczenie zakazu prowadzenia przez oskarżonego wszelkich pojazdów mechanicznych na okres nie krótszy niż 3 lata było obowiązkowe z uwagi na treść przepisu art. 42 § 2 k.k. Okres orzeczonego zakazu (pięć lat) Sąd dostosował

do całokształtu przyjętych powyżej okoliczności łagodzących i obciążających. Określając wymiar zakazu Sąd miał na uwadze, iż ten środek karny ma stanowić nie tylko represję dla sprawcy, ale przede wszystkim ma spełnić rolę prewencyjną, stanowiąc gwarancję zapewnienia bezpieczeństwa innym uczestnikom ruchu drogowego poprzez wyeliminowanie z ich grona takich kierowców, którzy przez swoje skłonności do łamania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym niosą szczególne zagrożenie i niebezpieczeństwo. Co do zakresu zakazu, Sąd nie znalazł potrzeby ani możliwości, aby wyłączyć z zakresu orzeczonego zakazu jakiegokolwiek rodzaj pojazdów mechanicznych. Oskarżony prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości dał wyraz lekceważącego stosunku do reguł ruchu drogowego, co skutkowało powinno pozbawieniem go możliwości czynnego uczestnictwa w ruchu drogowym na wskazany czas. W ocenie sądu przez taki okres czasu oskarżony nie mógł uczestniczyć w ruchu drogowym, jako kierujący pojazdami mechanicznymi będzie miał możliwość nabrania odpowiedzialności.

Na poczet tego środka karnego Sąd zaliczył oskarżonemu okres faktycznego zatrzymania prawa jazdy od dnia 6 kwietnia 2017 roku .

Sąd skazując oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. był również zobowiązany do orzeczenia świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5000 złotych. Biorąc pod uwagę to, że oskarżony utrzymuje się z renty chorobowej, świadczenie to określono w minimalnym wymiarze.

Jednocześnie Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych i nie wymierzył mu opłaty. Sąd miał na względzie, że oskarżony utrzymuje się z renty w wysokości 1.100 złotych.

Z tych przyczyn sąd orzekł jak w wyroku.